

NGƯỜI MẸ CAN ĐẢM, CƯƠNG QUYẾT BẢO VỆ BÀO THAI

- Nếu lập gia đình, anh ước mơ có được 3 đứa con!

- Phần em, em hằng mong muốn 2 trai một gái!

- Và dĩ nhiên, bé gái phải là con út phải không?

Đó là mẫu đối thoại ngắn gọn nhưng tràn đầy yêu thương nồng ấm giữa đôi trai thanh gái lịch. chàng tên Richard Rosette, 26 tuổi và nàng tên Angela Gallerani 24 tuổi. Chàng làm việc tại một trung tâm dành cho các thiếu niên gặp khó khăn. Nàng làm việc trong một hãng bảo hiểm. Họ quen nhau từ một thời gian khá dài và thường sánh đôi như hình với bóng. Bà Hélène (mẹ của Richard) có lần hóm hỉnh đặt cho đôi trai gái tên Siamois tức là cặp song sinh dính liền nhau.

Cuộc tình duyên đưa đến hôn nhân ngày 26-9-1992. Chẳng bao lâu sau, Angela mang thai đứa con đầu lòng. Nhưng nàng bị sảy thai. Sảy đứa thứ nhất rồi sảy luôn đứa thứ hai. Angela đắm chìm vào tuyệt vọng. Nàng than thở với chồng:

- Có những người không thể nào có được con. Có lẽ chúng ta cũng thuộc loại người này?

Tháng 8 năm 1996, bà Angela mang thai lần thứ ba. Niềm vui có con lại bắt đầu tràn ngập tâm lòng đôi vợ chồng Rosette-Gallerani. Nhưng chỉ vỏn vẹn vài tháng sau, lo âu lại đổ ập xuống gia đình. Bác sĩ Waleed Doany tìm thấy bên cạnh bào thai đang thành hình, xuất hiện một cục bướu bất thường. Cần phải cắt bỏ ngay cục bướu. Nhưng cuộc giải phẫu sẽ ảnh hưởng đến bào thai. Điều này có nghĩa nếu muốn cứu người mẹ phải hy sinh thai nhi.

Nghe bác sĩ Waleed Doany giải thích và cân nhắc hơn thiệt, bà Angela bỗng òa lên khóc nức nở. Bà nói qua dòng nước mắt:

- Bác sĩ không thể chỉ cắt bỏ cục bướu và vẫn giữ nguyên thai nhi sao?

Đứng bên cạnh vợ, ông Richard nói thêm:

- Trường hợp Angela là em gái bác sĩ, bác sĩ sẽ quyết định như thế nào?

Bác sĩ Waleed Doany bình tĩnh nói:

- Tôi không thích trả lời cho một loại câu hỏi như thế. Tuy nhiên, xin ông bà biết cho rằng, chắc chắn tôi không liều lĩnh làm cho mạng sống đứa em tôi lâm nguy. Trong trường hợp này, bà Angela chiếm địa vị ưu tiên. Bà là thân chủ chính của tôi còn thai nhi chỉ đứng hàng thứ yếu. Bốn phận của tôi là giải thích

cho ông bà hiểu rõ mọi chi tiết. Và, cho dù ông bà quyết định cách nào đi nữa, phần tôi, trong tư cách là bác sĩ, tôi sẽ làm tất cả những gì thuộc quyền hạn của tôi!

Vốn tính tình nhanh nhẹn và cương quyết, bà Angela đã biết mình phải xử sự ra sao. Cả hai vợ chồng đã chọn tên cho cậu bé sắp chào đời là Austin. Đêm ấy, bà Angela không thể nào chợp mắt. Bà bị ám ảnh bởi tư tưởng ngưng mang thai. Nhưng là phụ nữ can đảm và tràn đầy niềm tin, bà Angela sẵn sàng tin vào phép lạ THIÊN CHÚA làm. Bà nhất định giữ nguyên bào thai, dù cho tính mạng có lâm nguy. Sáng sớm hôm sau, lúc vừa thức giấc, bà Angela nói ngay với chồng:

- Em sẽ giữ đứa bé, con của chúng ta, bằng mọi giá!

Bất thành linh nghe vợ nói, ông Richard nhẹ nhàng đề nghị:

- Sao không đợi thêm vài cuộc thử nghiệm nữa trước khi đi đến quyết định?

Bà Angela mau mắn nói ngay:

- Em không cần đợi kết quả mới quyết định. Em biết mình phải làm gì. Nếu Austin con chúng ta phải chết thì chỉ duy nhất THIÊN CHÚA mới có quyền quyết định về vận mạng của con.

Ông Richard vẫn nài nỉ: - Thì ráng đợi thêm một ít lâu nữa, trước khi vội vã quyết định!

Nói thế, nhưng ông Richard biết rõ tính tình của vợ. Ông nắm chắc vợ sẽ không lùi bước trước gian nguy. Ông hiểu rằng, yêu vợ tức là kính trọng vợ, để cho vợ hoàn toàn tự do quyết định. Ông âu yếm hôn vợ và nói:

- Tùy ý em chọn lựa!

Bác sĩ Waleed Doany đã cố gắng vượt mức, tìm đủ mọi phương cách để cứu sống cả mẹ lẫn con. Hai tháng trước khi thai nhi tròn 9 tháng, vì thấy có nhiều dấu hiệu không lành, ông quyết định mổ để đưa thai nhi ra trước thời hạn. Bé Austin chào đời ngày 13-2-1997 nặng 940 grammes! Mọi người có mặt trong phòng đều không khỏi mỉm cười khi thấy chú bé dầy dụa và cất tiếng khóc như chú mèo con!

Một tuần sau, khi ôm bé Austin vào lòng vào đúng ngày sinh nhật thứ 31, bà Angela Rosette cảm động nói với chồng:

- Đây là món quà sinh nhật quý giá nhất, chưa từng có ai biếu cho em! Xin cảm tạ hồng ân THIÊN CHÚA vô vàn!

... "Ước chi ân tình và tín nghĩa chẳng hề lìa xa con, nhưng nên như vòng con đeo vào cổ, và được con ghi khắc tận đáy lòng. Như vậy, con sẽ được cả THIÊN CHÚA lẫn phàm nhân yêu thương và quý chuộng. Hãy hết lòng tin tưởng vào THIÊN CHÚA, chớ hề cậy dựa vào hiểu biết của con. Hãy nhận biết THIÊN CHÚA trong mọi đường đi nước bước. Ngài sẽ san bằng đường nẻo con đi. Đừng tự coi mình là khôn ngoan, hãy kính sợ THIÊN CHÚA và tránh xa sự dữ" (Sách Châm Ngôn 3,3-7).

("Reader's Digest SÉLECTION", Juin/2000, trang 57-63)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt